

ONDERWEG 'Als je weet hoeveel spelers er beschikbaar zijn, moet je blij zijn met elke speelminuut, die je krijgt'

Leven volgens Grétar

Grétar is anders, zeggen ze bij AZ. Een enorme werker. Geen voetbalprof die zo nadrukkelijk het contact met de tribune zoekt als hij. Grétar Steinsson is 24 jaar. Geboren en getogen op IJsland. Vorig jaar kwam hij naar Alkmaar. Woont alleen, houdt van snooker en oude popmuziek. Grootste verandering dit jaar: de verhuizing van zijn club naar een nieuw stadion. Deed pratend en luisterend zijn eigen inburgering.

9 januari: Zijn verjaardag. Hij is net terug van een paar dagen bij zijn familie op IJsland. Bijgepraat met zijn twee zussen en zijn ouders. Terug vertelt hij over zijn jeugdijaren daar. „Ik groeide op in een dorpje met 900 mensen. Mijn moeder heeft daar een baan bij een bank, mijn vader werkt als zelfstandige in de bouw. Vanaf ons huis was het een half uur fietsen naar de voetbalclub, maar ik was er zo vaak ik maar kon.”

„Op mijn vijftiende ging ik naar een grotere stad in de buurt omdat ik daar op een hoger niveau kon voetballen. Daar woonde ik in mijn eentje in een garage. Ik moest zelf koken en schoonmaken en ik had baantjes om mezelf te onderhouden. Maar ik had het er graag voor over. Mijn enige droom was om profvoetballer te worden. Elke weg die daarheen leidde, wilde ik volgen.”

Het jaar van een IJslander bij topclub AZ

Zijn leven van nu is onvergelelijkbaar met zijn bestaan van toen. Een eigen huis in Alkmaar, een nieuwe Audi van de club en werk dat alleen bestaat uit sport. „Natuurlijk heb ik momenten dat ik mijn familie en mijn vrienden uit IJsland mis, maar daar staat heel veel tegenover. Eigenlijk leef ik in een sprookje. Hoeveel jongens op de hele wereld dromen niet van zo'n bestaan? Ik train, ik speel, we hebben een goed team en supporters die voor ons juichen. Omdat ik een zwaar pad heb gelopen om er te komen, ben ik ontzettend blij met het leven dat ik nu heb.”

Thuis draait hij muziek van Pink Floyd. De smaak van zijn ouders. „Van allebei heb ik de leukste karaktertrekken geërfd. Qua optimisme lijk ik op mijn moeder. Dat ik makkelijk met mensen kan omgaan, heb ik van mijn vader. Ook in uiterlijk lijk ik op mijn vader. En ik kan net zo kwaad worden als hij. Niet dat ik vaak boos ben, maar ik heb een hekel aan vooroordelen of bekrompen ideeën.”

6 februari: Hij ziet zijn werklust beloofd:

„Ik heb nu behoefte aan een simpel leven, in dienst van de sport. Dat werkt het beste als je alleen bent.”

AZ breekt zijn contract open. Het wordt verlengd van 2008 tot 2011.

27 februari: Thuis in Alkmaar staat hij spaghetti te koken. Als de bolognesesaus gaar is, ontdekt hij opeens dat er geen mes en vork in huis zijn. Helemaal vergeten dat hij al zijn bestek een paar dagen eerder naar IJsland heeft gestuurd. „Eigenlijk hoorde het bij het appartement dat ik daar heb, van daar.” De burens bieden uitkomst. Die hebben wel een vorkje over. Een dag later brengt de buurvrouw een complete bestekset. Stond nog bij haar op zolder.

Na de training wil hij in de kleedkamer iets bespreken, met zijn ploegmaten. Of er nu eens andere muziek aan kan, dan die eeuwige André Hazes en Frans Bauer. Grétar is meer van Elvis en The Beatles. De reacties zijn verdeeld. Ze lachen wat. Ze kennen hem al een beetje. Grétar? Die is in alles een beetje anders. Maar hij mag een Elvis-cd meeneemen.

7 maart: Hij komt 'met een warm gevoel' thuis van de training. Coach Louis van Gaal vertelde de ploeg dat hun collega Tarik Sektioui een paar dagen extra verlof krijgt. De Marokkaanse aanvaller zit in zijn geboorteland bij zijn vader. „Die is er ernstig aan toe. Goed dat de trainer hem vrij geeft om bij zijn pa te zijn.” Het geeft zijn visie op Van Gaal een extra dimensie. „Hij is fanatiek, hij eist alles van zijn spelers en hij is een man van discipline. Maar met zo'n beslissing laat hij ook een menselijke kant zien. Dan merk je dat er meer is dan voetbal alleen.”

De computer staat aan. Via het internet volgt hij een reportage over de presidentsvrouw van IJsland. Een Britse die populair is in haar nieuwe land. „Ze helpt mensen, sponsort goede doelen en doet veel voor minderheidsgroepen.” Die voorbeeldrol zou hij graag vervullen met zijn eigen Grétar Steinsson Foundation, een stichting op IJsland waarmee hij kansarme jongeren een kans wil geven.

10 april: AZ verliest van Ajax. Hij baalt. Een dag na de nederlaag praten we erover tijdens een boswandeling in Schoorl. Iedere minuut van de wedstrijd analyseert hij in zijn hoofd. Beelden heeft hij al zes keer teruggekeken. „We waren goed, maar niet goed genoeg. Het komt er altijd op neer dat je je eigen geluk moet maken.”

Hij vertelt hoe hij dat geluk creëerde bij zijn grootste persoonlijke tegenslag: „Dat was een knieblessure, een paar jaar geleden. Het leek of mijn hele voetbalideaal in één klap onderuit werd gehaald. Toen ik het hoorde, heb ik mezelf twee dagen opgesloten. Ik huilde tranen met tuiten. Toen zei ik tegen mezelf: als je blijft janken gebeurt er niks. Als je jezelf niet onder handen neemt, speel je nooit meer. Toen ben ik mensen gaan bellen. Van allemaal leerde ik wat. Ik heb uren geoefend en keihard getraind. En vooral mezelf mentaal aangepakt. Toen lukte het.”

„Het helpt me nog steeds als ik nu in een dal zit. Dan denk ik altijd: toen ik met die kapotte knie op dat kamertje zat, had ik het veel zwaarder.” Het zijn filosofische bespiegelingen, rond het klimduin. „Als je veel alleen bent, heb je ook tijd om over dit soort dingen na te denken.”

13 april: Fluitend komt hij van de training. Dat komt door een opmerking van Van Gaal. „Hij zei dat hij graag veel meer jongens als ik in zijn ploeg wil hebben. Om de manier waarop ik het leven omhels.” Het compliment leidt nog niet tot een basisplaats. „Dat mag ik ook niet verwachten. Ik ben net anderhalf jaar voetbalprof. Dan mag ik toch niks eisen?”

Onderweg belt hij zijn oma. De auto vult zich met een trillende vrouwenstem. Oma is 84 jaar en woont in een klein dorp in het noorden van IJsland. Van carkits en navigatie heeft ze geen idee. Terwijl oma praat, vertaalt hij fluisterend: „Ze is stomverbaasd dat ik kan bellen en rijden tegelijk. En ze begrijpt er niks van dat ik op het dashboard kan zien waar ik heen moet.”

12 mei: De laatste wedstrijd van ploegmaatje Kenneth Perez bij AZ. Na de zomerstop zit Perez bij Ajax. Grétar hoeft niet zo nodig mee. „Voor Deense jongens als Kenneth heeft Ajax een magische aantrekkingskracht. Wie daar speelt, zit toch in het spoor van Arnesen en Lerby. Voor mij was de droom om profvoetballer te worden bij een betrouwbare Europese club. Bij AZ heb ik dat. Je moet niet altijd alles beter willen hebben. Nederlandse sterspelers die overal in de watten worden gelegd zouden eens op IJsland moeten kijken. Daar moeten de beste voetballers eerst tot vijf uur werken voor ze mogen trainen.”

23 mei: Hij bestelt een pooltafel voor in zijn huiskamer, thuis. Die krijgt een plek naast het voetbalveld. Geen aarzeling om geld en aandacht aan zijn huis te besteden: „Ik ben vaak thuis. Daarom wil ik het thuis goed voor elkaar hebben. Mooie meubels en goede films maken het leven een stuk leuker.” Uren op zichzelf. Geen partner. „Ik heb nu behoefte aan een simpel leven, volledig in

Grétar Steinsson: „Nederlandse sterspelers die overal in de watten worden gelegd zouden eens in IJsland moeten kijken. Daar moeten de beste voetballers eerst tot vijf uur werken voor ze mogen trainen.”

„Als je je werk doet, de taal spreekt en lekker meedraait, is het helemaal niet moeilijk om hier als buitenlander je plek te vinden.”

dienst van de sport. Dat werkt het beste als je alleen bent.”

11 juni: Hij belt uit IJsland waar hij een paar weken vakantie houdt. Deze middag zit hij in een kroeg in Reykjavik, tussen Nederlanders. Samen kijken ze naar het WK-duel van Oranje tegen Servië. „De Nederlanders hier werken in de olie en de vis. Bij dit soort wedstrijden zoeken ze elkaar allemaal op.” IJsland haalde het WK niet, Grétar wijkt uit naar het oranjegevoel. „Ik voel me nu een beetje Nederlander. Vooral als ik mijn ploeggenoten van AZ zie spelen.”

15 juni: Een sms-je uit IJsland. „Ik heb hem.” Hij bedoelt de tattoo waar hij het al maanden over heeft. Op zijn rechterarm had hij zijn naam al laten aanbrengen, nu heeft een landgenoot een bijbels symbool op zijn rug gezet. Het ontwerp had hij al tijdens in zijn hoofd: „Het is een verwijzing naar God. Want ik weet dat Hij me beschermt.” Zijn geloof biedt hem houvast. Altijd even bidden voor een wedstrijd. En tijdens de rust. „Ik vraag niet om een gewonnen wedstrijd. Ik vraag of Hij me wil behoeden voor domme dingen.”

10 juli: De tv in zijn vrijgezellenhuis vertoont tekenfilmpjes. Er staan pakken luiers in de gang. „Het huis leeft”, zegt hij zelf. Het gezin van land- en ploeggenoot Joey Gudjónsson (vrouw en twee zoontjes van een en drie jaar) woont voor een paar weken bij hem in. Gudjónsson is net door AZ ingelijfd. Hij heeft een huis in Alkmaar gekocht, maar dat moet nog worden opgeknapt. Hun gastheer wijst de nieuwkomers de weg naar de winkels en het strand. En speelt uren met de kinderen. Na een uurtje voetballen: „Zie je dat de oudste een betere linkervoet heeft dan Joey?” Zelf wil hij ook wel vader worden. Later. „Als ik na mijn 35e mijn loopbaan afbouw. Dan heb ik er tijd voor.”

4 augustus: De eerste wedstrijd in het nieuwe stadion. „Wat is het toch prachtig. Zo ruim, zo schoon, zo netjes. Hier voel ik me écht een prof.” Het grootste voordeel: „Dat de douches niet zo maar allemaal op ijskoud of gloeiend heet gaan als iemand in de kleedkamer even aan een kraan zit.” Eén minpuntje: het directe contact met het publiek, zoals ze dat in De Hout hadden, mist hij. Maar door gebaren, door te kijken en te roepen, bouwt hij toch een band op met de tribunes. Vibratie als brug. Dan is die paar meter extra afstand niks meer.

15 september: We maken een overstap. Vanaf nu praten we in het Nederlands. Het hoort

veel spelers er beschikbaar zijn, moet je blij zijn met iedere speelminuut die je krijgt.” Zodra hij als wissel het veld op rent, joelt het publiek als welkomsgroet.

10 oktober: Twee wedstrijden voor het nationale elftal van IJsland, als aanloop naar het EK. Thuis tegen Zweden, uit tegen Letland. Twee keer gaan ze onderuit. Maar hij wil het koppie niet laten hangen. „Ooit zal mijn land in de finale van zo'n groot toernooi staan.”

Na de thuiswedstrijd praat hij met zijn ouders. Een gesprek van een uur, in een hotel. „Ze hadden bijna vijf uur gereden om naar het stadion te komen.” Terug in Nederland, heeft hij even een lastig moment. Hij moet opnieuw terug in het ritme van trainen, spelen, eten en rusten. „Ik moest mezelf weer goed vertellen dat dit de droom is die ik wil leven.”

19 november: In de kleedkamer laait de muziekdiscussie weer op. Na trainingen laten ploeggenoten Danny Koevermans, Tim de Cler en Barry Opdam graag Nederlandstalig repertoire horen. Jan Smit, Frans Bauer, dat werk. Grétar gruwet ervan. „Als je geen boerenvoetbal wilt spelen, moet je ook geen boerenmuziek draaien.”

16 december: Kalmpjes aan lopen. Bij een Uefa-cupwedstrijd in Sevilla liep hij een schouderblessure op, zie je. Hij moet het zeker een week rustig aan doen. „Met Kerstmis wil ik weer spelen.” Bij hem thuis staat een kunstboom. Toch zal hij er weinig zijn, met de feestdagen. Op kerstavond zoekt hij het gezelschap van landgenoot Joey en zijn gezin, wedstrijd en trainingen gaan gewoon door. „Kerst blijft langer bestaan dan mijn voetballoopbaan. Als ik stop, kan ik het nog vaak genoeg vieren.” Het wordt een kerstvol-van-geloof, maar zonder kerkbezoek. „Ik zal veel bidden, maar dat hoeft toch niet met anderen erbij in een speciaal gebouw? Dankbaarheid en vertrouwen zitten in je hoofd.”

TEKST: JAN VRIEND
FOTO'S: JJFOTO/DICK BREDELS

Steinsson kan de strijd over cd's in de AZ-kleedkamer moeilijk winnen: „Als je geen boerenmuziek wilt spelen, moet je ook geen boerenmuziek draaien.”